

En 31 de desembre del 1931, el fons capitalitzat a la Caixa d'Estalvis durant els anys d'actuació del Sindicat, era de 16,522'92 pessetes i l'ingrés de l'any amb destí a pensions, de 2,308'75 pessetes i deduïnt-ne les despeses, va ésser de 1,976'75 pessetes.

En aquests quatre anys darrers, una vegada aprovada la reglamentació i posada en vigor, el capital i els ingressos han estat:

Capital dipositat al Banc d'Espanya i a la Caixa d'Estalvis:

Any 1932	—	27,805'92	pessetes
» 1933	—	34,086'47	»
» 1934	—	40,873'29	»
» 1935	—	47,267'26	»

Ingrés de l'any amb destí a pensions:

Any 1932	—	5,875'05	pessetes
» 1933	—	6,107'77	»
» 1934	—	6,482'84	»
» 1935	—	6,755'71	»

Ingrés de l'any amb destí a pensions, deduïnt-ne els interessos del capital i les despeses:

Any 1932	—	4,716'45	pessetes
» 1933	—	4,617'37	»
» 1934	—	4,895'54	»
» 1935	—	4,945'01	»

Aquestes dades creiem que són prou clares per a poder dir que, seguint el curs normal d'aquests anys passats, el capital pot ésser de 54,000 pessetes i el promig

d'ingrés amb destí a pensions, de 4,800 pessetes l'any. Això vol dir, per altra banda, que podrem disposar d'unes 500 pessetes cada mes per a pagar pensions —180 pessetes de l'interès del capital; 240 pessetes del 60 % de l'ingrés amb destí a pensions i 80 pessetes producte de l'augment de 0'50 pessetes, amb què es pot augmentar la quota, si les quantitats anteriors no són suficients per a donar 60 pessetes al mes als pensionats.

Aquesta és l'obra feta fins avui. Hem de remarcar, però, que estava planejada per a començar a pagar pensions en passar de l'edat de 65 anys, com és establert en la majoria d'entitats —per no dir la totalitat— que tenen organitzada una caixa de pensions.

L'Assemblea, en la discussió i aprovació del reglament, amb un esperit altruista i humanitari, digne de tot elogi, va creure que havia d'ésser l'edat de 60 anys. Tot i això, creiem que podem reeixir-ne amb èxit, puix hem de tenir present que el Sindicat té unes magnífiques possibilitats per a organitzar un festival cada any i la recaptació que s'obtingui pot servir també per a pagar pensions. Expressament durant aquests anys no hem volgut fer ús d'aquest dret que és un recurs més que disposem.

Si tot això no fos prou, hem de creure que aquell esperit humanitari que va posar-se de manifest durant la discussió del Reglament de Pensions, trobarà la forma perquè la nostra obra d'apoi al qui hagi arribat al declinar de la vida camí de la vellesa, sigui materialment una realitat.